

«Моето пиленце не прави таквызъ работы. На ли е тъй ягынце? Когато знайме че сынчето направило нѣщо. Еще по-малко трѣба да казваме; Иванчо не прави тъй; Това го е направилъ Петъръ.» Съ таквызи думы ный научаваме Иванча да лъже до Бога и да сваля погрѣшкытъ си на другытъ.

На врѣмени ный можемъ да поврѣдимъ дѣцата си съ мнимото добро, което имъ правимъ. Честото занятіе съ дѣтето, честый разговоръ съ нѣго, честото подканваніе да си покаже малкытъ способности сж толкози по-врѣдны, колкото е по-живо отъ естество дѣтето. Въ такъвъ случай ума на дѣтето са възбужда по-вече отъ мѣркжтж и слабый му мозъкъ испада въ различни поврежданія, тъй щото дѣтето са поврежда и умственно, и тѣлесно. Много дѣца умиратъ отъ небрѣженіето къмъ това правило.

За да са развива правилно, дѣтето трѣба да си отспива добръ, особенно въ първытъ мѣсяцы и години. И когато е будно, и тогазъ трѣба да го оставяме колкото е възможно по-спокойно. Съ нѣго не трѣба